

העורך הראשי: אורי אכנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכי-משנה: רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: סילבי קשת
הכתב הראשי: שרגא הרצל
תכרי המערכת:

ישראל ביובח, ביצה נכח, איתן נבדול, לילי נלילי, דוד חורוביץ, דרורי ז'בוטינסקי, אברהם הרמון, אוסקר סאובר, משה לשם, אביבה סגן, עמוס לינון, שלמה קרן, אלי תבור.
הציוני הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל ברטור, אריה אריאל, נמו רוזן

רח' גליקסון 8 תל-אביב, טען המברקים. "עולמפרט" ת. ד. 136, 17079, 26785.
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכרזת "דו"ח לצרכי", "דו"ח לבוחר", "דו"ח לנספח" וכו'. המודעות עלידי חברי המערכת ונבדקות על-ידם. המודעות "דו"ח לבוחר" כולל מודעות מטעם מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכןן ולדעות המובעות בהן ושאינו משקפות כי שום צורה שהיא את הדעות המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

פרטיכל

של ישיבת ועדת-השיפוט הציבורית של התחרות על התואר צברית '56, שנערכה ביום הששי, 9 במארס, 1956, בתל-אביב.

זוכאים: חברי ועדת-השיפוט יהודית אורנשטיין, רקנדית; נתן אקסלרוד, מנהל טרטי כמבול; שושנה דמארי, זמרת; משה חאליק, אמרן; פנינה זלמן, פסנתרנית; מרדכי זעירא, קומפוזיטור; גורל חביב חביב, במאי ויצרן טרטים; ד"ר שאול לויין, מנהל מחלקת הוידאו-העיונית. בתל-אביב; יצחק נימצוביץ, מחנך ועיתונאי, מנהל עיתון-הנוער; שמעון סאטנר-עיתונאי; שמואל תמיר, עורך-דין; נציגי מערכת העולם הזה ומר רוברט פינטוק, נציגה מישראל של חברת-התעופה אייר-פראנס, שקיבלה על עצמה להטיס את בעלת-התואר למיפגש בנות-הצעירים בפאריס וחזרה.

הדירוגים: התעדה בחרה ליושבראש הישיבה את ד"ר שאול לויין, מנהל מחלקת החינוך של צורת תל-אביב, ושמעו מפי העורך הראשי דו"ח מצטיינת על מהלך התחרות עד כה, ועל פעילות ועדת-המשנה, שבדקה את פרטי המועמדות והציעה את תשע המועמדות להספורט. מפיין 46 המועמדות שפרטיהן פורסמו בגליונות העולם הזה.

עורך דיין ז'קוף על התכונות הרצויות והאופייניות לזרר הצעיר בישראל, ועל קנה-המידה הרחב את בחירתן של הצבריות שתייצגנה את הטיפוס הישראלי החדש בעיני המדינה ובעיני העולם כולו.

אלולם ישיבות הוזמנו בזו אחר זו המועמדות הסופיות באכות: (1) נורית יעקובסון, תלמידת סמינר למורות וחברת גוני-עזארי, (2) ברכה רימזק, אלופת טניס ומוריכה גרונצ'ו, (3) גליה ארקין, חיילת, (4) שיבולת דהיאן, חברת-משק לשעבר, היילת, בברה בלקה צבאית, (5) אפיפה ארז, הניכת סמינר למורות, חיילת, (6) יזהר וזהר, אחות מבאר-שבע, (7) חיה יעקובסון, אחות בית-החולים הדסה בתל-אביב, (8) לאה שחאק, מורה וחיילת. המועמדות התשיעיות, רחצה זיילר, סטודנטית ופעילת שורת המתנדבים בקרב העולים, לא הופיעה.

כל מועמדת נחקרה ארוכות על-ידי חברי הועדה, כדי לעמוד על אופיה ורמתה האישית. חברי הועדה קבעו ציון לכל מועמדת, בהתאם לטבלה שנקללה בכללי התחרות, כלהן: טיב השאיפות (10 נקודות), הגשמה אישית (20 נקודות), רמה אישית (10 נקודות), ספוסיות ישראליה (20 נקודות), הופעה היצוגית (10 נקודות). חברי הועדה הציעו את המועמדות לתואר הצברית ושתי הסגניות, וערכו הצבעות. נבחרו ברוב דעות:

צברית '56 — אופירה ארז, מורה, חיילת, משתתפת בכטאון הנח"ק, בת 20.

סגנית ראשונה — נורית יעקובסון, תלמידת סמינר למורות, טייסת גרניץ אוויר, בת 15 וחצי.

סגנית שניה — עלמה רמתי, בוגרת בית-הספר לאחיות של בית החולים "הדסה" בתל-אביב, בת 20.

חברי הועדה ציינו את הרמה הגבוהה הכללית של כל המועמדות הסופיות, שהצליחו לאפיין את המהגות השונים של הנוער, והביעו את צערם כי בשלב ראשון של מפעל זה לא היתה ההתישבות העובדת מיוצגת במידה מספקת.

מסירת התואר הרשמית תהיה בטכס שיערך בבית ציוני אמריקה, תל-אביב, ב-4 באפריל.

מכתבים

קומיזיק במבוי סתום

קימת הנוגשה כי המנהיגים משחקים בנו, בנוער הישראלי. אחרת איך אפשר להסביר את כל ההצטרות המפוצצת בכנסת על כוונתו, שעה שלא עושים דבר כדי למנוע מלחמה? ואיך אפשר להסביר את דבריו האחרונים של בנימין נתן בכנסת: "אנו נסבול, ויהיו ישובים וערים, רבים ממנינו יפלו, אך אנחנו ננצח". היקפה העת לוחר על הפרסטיגיה המיוחסת ולחשוב כיצד למנוע מלחמה, התובעת קרבנות כל כך גדולים.

בלי חתימה, בתל-אביב... הכמיהה להשתלבות במרחב (העולם הזה 858) מתבטאת בנוער על כל חוגיו, סלונים ומגשים כאחד. המעולים הברי הארץ, הקומיזיזים, הישיבה מסביב למורה, שום חברה הסלונים ביותר מעוררות התפעלות. דבר אופייני בקרב הנוער הישראלי, הוא כי כאשר הוא נשאל על חתמיבות תופים סים המעולים ואהבת ההתי את אחד המקומות היישוביים. דבר כזה הוא נראה אני את אחת הי נסיות של הנוער להשתלבות במרחב ללא היקיו ומערכת על בתי הקפה ותברותו המתנוונת. יש להקים חוגים לצעות המרחב, ליימור די שפי הערבית, ליימור עמי המרחב, היה רצוי כי תפעילו את אפשרויותיהם להקמת נרעיו

כזה שיקף את העיר, הכפר והספר, נוער וקשישים.
חיים בוקסבוים, תל-אביב
מפגנת הנוער
לרגל כניסתכם שוב לשלב של התמודדות עם כוחות החושך — חזקו ואמצו!
קהל הקוראים של העולם הזה לא יהסס להושיט לכם גב מוצק במקרה הצורך.

... המצב הקיים לא יוכל להימשך, ביחוד כי שעת חירום זו.

השאלה היא: מי קחה את היאספה לידרסו מפגנת לנות מתאימות אין לנו. כיוון שבכאן פשה נגע השחיתות, לכן ניאלץ כל אחד מאתנו לפנות לכמה חופשית, המתריעה ללא מורא וללא משוא פנים להקרב למדינה. הבמה היחידה העושה זאת היא העולם הזה.
אלום כל מה שאתם עושים אינו די: אין זה מספיק להקוע את הרע על ידי מאמרים בלבד. עליכם לייסד צלצים מפלגתיים, שתק בידה את העניינים הרקובים הללו. עמדו בראש מפלגה כזו ופעלו!
יורם אבקביק, חדרה

אני מסכים עם מכתבו של הייט מלחך (העולם הזה 960) המציע להקים ארגון של קוראי העולם הזה, כדי להגן על העתון מפני התקפת-המזל של כוחות השחור. אולם אני מציע מטרה נוספת: בחוגים סגורים של קוראים וזכוכו להסביר בצורה רצינית ועניינית את אותם השואים שאתם נכבדים לנסות בהם רק בקצה המזלן בעתון המיועד להמונים הרחבים...

מרדכי גלובמן, חיפה
אני נאה בכס ועומד אתכם להמשיך את מאבקכם. אני נוכח לדאות שהנכם עשויים ללא חת, אף לא מפני הפחת הפעורה ביותר ששמה בנימין נתן.

תמיד האמנתי בנצחון הצדק ואמונתי שהאמת, עליה אתם לוחמים, בכל מאורכם, תמצא במקומם או במאוחר מירצה לכל שכבות העם.

... הנשתי נואים בי מרוב אהדה והערבה כנה על עזותכם לדרוך עד חורמה את קני השחיתות והלקבון בארץ...

אהרון כהן, צה"ל
על שבעת הטאי עמים

כה לח' על פרסום שבעת הטאים של עמוס בנימין (העולם הזה 659) עמוס היה נהג לשבת בודדות המבחן של די קציונים ופסל רבים העולים עליו בכשרונותיהם ובספולותיהם המשטריות, והמשרתים עד היום כסמלים או כשטורים. עצתי ישיב הוא כי זוערת מבחן כפני ששה סמלים ויזקים, אינני בטוח אם היה עובר את המבחן לרגנת קצין עם כוכב אחד.

איש מטשרה לשעבר, תל-אביב
... או שקמוס בנימין יתפטר מתפקידו, או שאפסיק לדאות במשפחה. בענין הוא עומד בי ראשה, את נציגו שומרי ההוק והמוסר.

ע. הגלבוני, רמת-גן
לעומת מנגנון גדול ומאורגן של עבריינים ומרעים באימוני המדינה, קם קומץ קטן של אנשים אמיצים וישרים, שברצונם להקוע את הרע ולהר ביל את מדינתנו לדרך הישרה. קומץ קטן זה עומד מול חומה נכונה, המצוידת בכל האמצעים הדרושים כדי לפלח את האמת, ומפעילה את כוחה הכספי נגד הצדק.

רצונו צורך להתחיל בפעולת תרומות והתריות לטובת שורת המתנדבים, כדי שתוכל לעמוד בפני הכניסיה.

תרומתנו היא צנועה אך כנה. אנו מצרפים בה 5 ל"י מכל אחד מאתנו.

ארבע חתימות, פתח-תקוה
עם "הארץ"

אני מתפלל על תמהונכם בענין הארץ. מה הפלא שעתנו זה ממן על בנו של ראש-הממשלה בכל האמצעים, כולל סילוף האמת (העולם הזה 960) מהרגע שגרשום שיקו החליף את עצמאותו בכסא קואליציוני בכנסת. אין לו ברירה אלא להגן על הממשלה בכל ענין חמור כאמת, מפרשת קסטנר ועד לפרשת עמוס... אל תהיו נאיבים!

יהודה קורן, תל-אביב
נשתדל.
... עתון מפלגתי מובהק, המתקשט לשואו בי נצות של עתון בלתי-חלוי, מזכרה לחיים בעתון

מי מכיר? מי יודע?

שהוא כאמת בלתי-חלוי, אמיץ ותוקפני. זוהי תור פעה ספיקולוגית...

העריצה עיוורת
ואני דווקא טוען שחיים כהן מעריך את שבר עונכם ומעריך נכונה את הספולריות שלו בצבור. אחרת כיצד היה יכול להסתמר עליו בעניין דודו ועקניו (העולם הזה 958)?

ש. אברהמי, ראש-פנה
ישמרנו האל מאוהבינו, לשונאינו כבר נדאג בעצמנו.

אורכה של חזית
בגליון (859) פרסמתם במדור הצטיי, שכאילו מר דוד בהרל, "יותר לאורך כל החזית על תביעותיו נגד יועות אחרונות, ביטל את המשפט תמורת תשלום מינימלי של הוצאותיו".

האמת היא שכל היוזמה לפשרה בתביעה זו באה אך ורק מצד יועות אחרונות ועוד דינם שמואל תמיר, אשר לא הסכימו כל עמל להניע את מר בהרל לפשרה, ולשם כך, אף הועקה על ידי התכנים פרוטקציה של עו"ד יועת כחיפה. לאור ההתנגדות שפורסמה ביועית אחרונות, ועל יסוד תשלום פיצויים מצדו בכך 750 ל"י, ומאחר שענינו של מר בהרל לא היו נשואות להפקת רווחים מתביעה זו, הסכים לבטל את די תביעה, את הסכום של הפיצויים, בניכוי אגרת המשפט, תמם מר בהרל לקרן המנו. תיאור ביטולו של המשפט, כ"יותר לאורך כל

החזית" מצד מר בהרל, אינו, איסוא, אלא סילוף המצב המציאותי. לא מר בהרל היה מעוניין כי מניעת מבחן משפטי, ולא הוא לחץ בכיוון זה. עורך י. בלומברג, תל-אביב

יאק עץ כהן בני שרים
נשפתי מאד ממכתבו ההוקפני של האלמתי שחתם בשם "לא-יבן-שך" (העולם הזה 859) ש- הנריר את הצעתי להפסיק את בני השרים, כראון ליצור חוג של ארויסטוקרטיה. לא זמכונתי לשום דבר כזה ונפסקתי קשות. פשוט הקהמשיתי בעתון ככלי קשר.

אינני מרגיש את עצמי עליון יותר משום שאני כן שר... ההשוואה בין בני שרים לבני ספרים היתה נבטת מעליבי.

אין לי כל התנגדות שפנישה זו תכלול גם את בני סני השרים. אני חוזר ומבקש, אל תדאו את הצעתי כרצון ליצור חוג של בני אדם עליונים בהחלט לא. הכוונה היא ירודותית ורברותית. לכן בקשה לי אל אותם סלונים המעמיים העת כה חריפות להבין את הצעתי מנקודת ראות אחרת, יותר ירודותית וכנה, וישללו תמיד את דעותיהם וינסוהו לפני שישימועם בסובבו.

תוספת עמודים
בשעתו נשלחו סאלונים לקוראי העולם הזה ובהם השאלה: האם אתה מוכן לשלם עוד כמה נרשים בעד תוספת כמה עמודים? מאז שנתכחה גם השאלה גם התשובה. אני מציע להגדיל את השכרונם בשנים או שלוש עמודים, לעקר שיהיה עוד משנה לקראת אגני ספור שהקוראים לא יתנגדו לכך, ואף יציעו בעצמם הצעות לחומר שייכנס בעמודים אלה.

תוספת עמודים
בשעתו נשלחו סאלונים לקוראי העולם הזה ובהם השאלה: האם אתה מוכן לשלם עוד כמה נרשים בעד תוספת כמה עמודים? מאז שנתכחה גם השאלה גם התשובה. אני מציע להגדיל את השכרונם בשנים או שלוש עמודים, לעקר שיהיה עוד משנה לקראת אגני ספור שהקוראים לא יתנגדו לכך, ואף יציעו בעצמם הצעות לחומר שייכנס בעמודים אלה.

שיטיות שמנות
הפסיקו לשאול כל מיני אנשים לרעתם על הצברית. תיאורה של מיא ארכטובה (העולם הזה 858) שצברית צריכה להיות רזה ונוחה, היא שטותית וחסרת כל הניון. כל ילד יודע שבדוקא חלוצית במדינתנו צריכות הנשים להיות דווקא שמנות ובריות.

שלמה קליין, תל-אביב
אילו יצאה חוברת העולם הזה (959) רק בשני עמודים, 11-12, תופסקו בחיי האחות עלמה רמתי, דיניו פצצה אנטומית העוסקת גם כי אנטומיה יכולה להיות רק העלמה עלמה. כדיי אהת שבמותה מוכן אני כראון רב ומתעונ להפסיק את נופי.

משה חנוכה, ירושלים
והנשמה, מה תהא עליה?
כל הכבוד לרן קרמר מנרה (העולם הזה 959) למרחב, לאנו הים התיכון ולכל הצבריות השמנות. אבל דחילק, דיני, אנחנו ממקרים לכיין?

גדעון אידלבוים, צה"ל
אז מה?
המועמדות לצברית '56 מציינות כמעט כולן את העובדה שהיו חניות נענות נוער חלוציות. הן חושבות שעובדה זו תוסיף משנה לרמותן הזר הרת כוזהר הסגניות העיוניות.

כיוון שלא הנשמה את המשפיה החלוצית, הן מוטלת כיום על הנוער הישראלי וחפכו להיות עיוניות — אל תלהדר בנוצות אלה.

הכרת המחתות העולמיות, קולית-מוצ'ין
צברים '55
בשנה שעברה טיינו בארץ ממסולה עד אילת, יום אחד פנשנו במנירו שני זונות צעירי רים שבתחנו להם לשלוח את תמונותיהם שצילמנו.

כיון שכתבתם אברה לנו, הננו מעבירים לכם קזה ארבעה העתקים של התמונה, ומבקשים שתפרסמוה, כדי שיוכלו לקב לה.

ישראל יכולה להיות נאה כי צעיריה אם הם דומים לאלה הארבעה, הם היו אימים רי נעימים ילעל לנו מאד. נשמח אם יתקשרו עמנו.

ס. ר. זיגלין, פניקס, אלה-ב.
מעשה עכן
בתור אשה ואם לבנים צמחי נרים, שכשעת סכנה למולדת לא תחביאם תחת סינורה, היניו פונה אל המנהיגים והמבצאים במדינת ישראל: לבו בדרכו של מצביאנו הראשון, יהושע בנינו שסילק את הננב כען ממחנהו. למרות שלנכי נבכר נו הוא היה צדיק. כי לכל די פחות הוא הודה שננב מן די רכוש הנפוש והצדיק עליו את הדין. יוכרו הם את הפסוק הרין: "היום היום, לא תוכל לקום בפני אויביך עד הסירכם החיים מקרבכם".

אורחית, תל-אביב
... אם פעם תימר השחיתות במדינתנו, שגורמיה הינם מנהיגינו, נדע כולנו, שיש לכם, חלק רב כזה.

ראובן שמיר, תל-אביב
זרועות מוסיקיות
ככתבת הענק שלכם על סוריה (העולם הזה 949) כתבתם כי הרדיו הסורי עלה בהרבה על קול ישראל.

אינני מומחה כמובם, אך אני שומע כמעט יום יום את שעת המוסיקיה הקלאסית ברדיו דמשק. בשירורים אלה נעשות כמעט יום יום זוערות ממש. טוב שנולדו המוסיקיה מתו ככר, אחרת היו סוכס ברעט שהיו שומעים את יצירותיהם. ככול ישראל לפחות, מבקשים סליחה מהמאזינים על כל פגציר.

עמוס אפלת, קיבוץ בית זרע
הכל תלוי, ננראה, בחשיבותה של סליחה.

תעב ופרסו
עצם תפירת התבטיק נורם לי עונג רב, וכשלי עונג זה מתלחה גם המודר נעימי, נעים הרבר כפליים. הנני מודה לכם מקרב לב על הסטר המעניין ומקווה ליהנות ממנו.

י. גנדלמן, תל-אביב
מאוזן (1) גם אנחנו.